

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 12 Ὀκτωβρίου 1957

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 210

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3789.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων
τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1957 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἵπουργοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιχειρήσεις, Ἐκμεταλλεύσεις ἢ Ἑργασίαι ἐν γένει, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς μορφῆς αὐτῶν ἢ τοῦ εἰς ὃν αὐταὶ ἀνήκουσι, φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου (Δημόσιον, Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Δήμοι, Κοινότητες, Ὁργανισμοί, Ἰδρύματα κλπ.), ἀπασχολοῦσαι προσωπικὸν μεγαλύτερον τῶν ἐβδομήκοντα προσώπων, ὀφείλουσι νὰ καταρτίσωσι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος, κανονισμὸν ἔργασίας, ρυθμίζοντα κατὰ τοὺς κειμένους νόμους τὰς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἔργασίας διαμορφουμένας σχέσεις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ των, τοῦ συνδεομένου μετα τούτων διὰ σχέσεως ἔργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου. Διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ὑπόβολήν εἰς τὰ ἀρμόδια ὄργανα, πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ κύρωσιν τῶν κανονισμῶν ἔργασίας, παρέχεται ἐξάμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δυναμένη νὰ παραταθῆ ἐπὶ 12 τὸ πολὺ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Ἑργασίας, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ αὕτη προθεσμία παρέχεται διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναμόρφωσιν τῶν ἤδη ἰσχυόντων κανονισμῶν ἔργασίας εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεις, ἐκμεταλλεύσεις ἢ ἔργασίας.

Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Ἑργασίας, ἐκδιδομένης ἐκάστοτε μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Νόμου 3239 Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπιεκτείνεται ἢ ὑποχρέωσις καταρτίσεως κανονισμοῦ καὶ εἰς ἐπιχειρήσεις, ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἔργασίας ἐν γένει, ἀπασχολούσας προσωπικὸν κάτω μὲν τῶν 70, οὐχὶ δὲ καὶ ὀλιγώτερον τῶν 40 προσώπων.

2. Οἱ κανονισμοὶ ἔργασίας δὲν ἀποτελοῦν συμπλήρωσιν τῆς ἀτομικῆς συμβάσεως ἔργασίας, ἐὰν δὲν ἔχουσι ἐγκριθῆ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος καὶ δὲν εἶναι ἀνὰ πάσαν στιγμὴν ἀνηρηθένει εἰς ἐμφανῆ καὶ προσιτὰ διὰ τοὺς ἐργαζομένους σημεία τοῦ τύπου ἔργασίας.

3. Διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα, καθοριζόμενα εἰς ἕκαστον τῶν κανονισμῶν ἔργασίας, δύναται νὰ προβλέπηται ἢ ἐπιβολή, εἰς τὸν παραβάτην μισθωτῶν, τῶν κάτωθι ποινῶν :

β) Ἐπίπληξις.

γ) Πρόστιμον μέχρι ποσοτοῦ 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς μίαν ἡμέραν ἢ τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ μισθωτοῦ.

δ) Ὑποχρεωτικὴ ἀποχὴ ἐκ τῆς ἔργασίας (προσωρινὴ ἀπόλυσις) ἐπὶ 10 τὸ πολὺ ἡμέρας καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὸς καθ' ὑποτροπὴν ὑποπέσῃ εἰς σοβαρὰν ἀντιπειθαρχικὴν παραβάσιν.

Εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ στοιχ. δ' τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 δὲν ὑπόκεινται αἱ ἐπιχειρήσεις, ἐκμεταλλεύσεις ἢ ἔργασίαι εἰς ἃς ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκήεται ὑπὸ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑφίσταται Δευτεροβάθμιον τοιοῦτον.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκῆσις ἐφέσεως ἐντὸς ἡμερολογιακοῦ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐπιβολῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποχῆς ἐκ τῆς ἔργασίας ποινῆς ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Τμήματος Κανονισμῶν Ἑργασίας, ἀναστέλλομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

3. Κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος καθιερωμένην διαδικασίαν δεσπίζονται καὶ κανονισμοὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκμεταλλεύσεων ἢ ἔργασιῶν, τῶν μὴ ὑποχρέων εἰς κατάρτισιν κανονισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἠθέλον ζητήσει τούτο.

4. Τὰ πρόστιμα περιέρχονται εἰς τὴν Ἑργατικὴν Ἐστίαν, τηρουμένην ἀπασῶν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 27.6.37 Β. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ἑργατικῆς Ἐστίας διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κύρωσις τῶν Κανονισμῶν Ἑργασίας γίνεται, διὰ μὲν τὰς ἰδιωτικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, ἐκμεταλλεύσεις ἢ ἔργασίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Ἑργασίας, διὰ δὲ τὰς ἀποκομμένας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἐν γένει, ὡς καὶ τοὺς Κανονισμοὺς Ἑργασίας τῶν Τραπεζῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ Ἑργασίας καὶ τοῦ ἐποπτεύοντος εἰς ἐκάστην περίπτωσιν Ἵπουργοῦ.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κυρωτικὴ ἀπόφασις, ἐκδίδεται μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου Τμήματος Κανονισμῶν Ἑργασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν αὐτοῦ, ἧτοι τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ, δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐν εἰς ἐκπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐν εἰς ἐκπροσώπου τῶν μισθωτῶν, ὀριζομένων ἀπάντων κατ' ἔτος καὶ εἰς τὴν πρώτην κατ' Ἰανουάριον συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Τμήματος τούτου μετέχει καὶ εἰδικὸς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, καλούμενος κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 3239)1955 ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως. Ἐπίσης δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς

8)12—9)1—55 Β. Διατάγματος «περί τρόπου διεξαγωγής των εργασιών, συνεδριάσεων κλπ. του Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», ρυθμίζονται πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν, δαπάνας κλπ. τοῦ Τμήματος Κανονισμῶν Ἑργασίας.

Ἡ γνώμη τοῦ εἰδικοῦ Τμήματος Κανονισμῶν Ἑργασίας εἶναι ὑποχρεωτικὴ δια τοὺς Ὑπουργούς, μόνον ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν τήρησιν διατάξεων νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

Τὸ Τμήμα δύναται ν' ἀποφαίνεται ἐπίσης, ὅτι δὲν συντρέχει λόγος καταρτίσεως Κανονισμοῦ Ἑργασίας, ὅπου ἡ ἐπιχειρήσις ἤτιστα τὴν ἔγκρισιν τοιούτου, ἀλλὰ ἀπασχολεῖ κάτω τῶν ἐβδομηκοντα μισθωτῶν.

Οἱ κατ' ἐξουσιοδότησιν ὅμως τῶν Νόμων 3752)29, 3221)55, 3430)55, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως καὶ παντὸς ἐτέρου εἰδικοῦ νόμου, ἐκδοθέντες διὰ Β. Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων Κανονισμοί, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντες, πλην, διὰ πᾶσαν σύνταξιν, ἀνασύνταξιν ἢ τροποποίησιν Κανονισμῶν, περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ ἀνωτέρω Νόμοι, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν Νόμων τούτων εἰς ὅτι δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μετέχει τοῦ Τμήματος ὡς μέλος ἐκπρόσωπος τῶν μισθωτῶν ὁ ὑπὸ τῆς οἰκειᾶς ὀργανώσεως ὀριζόμενος.

3. Ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Τμήματος Κανονισμῶν Ἑργασίας δύναται νὰ προσφύγῃ ἡ οἰκεία ὀργάνωσις τῶν ἐργαζομένων μόνον ἐφ' ὅσον διάταξις κανονισμοῦ ἀντίκειται εἰς τοὺς κείμενους νόμους καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, τὸ δὲ Τμήμα ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι αἱ προσβλελλόμενα διατάξεις εἶναι παράνομοι γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐκαλείψεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑργασίας, ὅστις ἀποφασίζει κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

4. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, ἀπασχολοῦσαι ἄνω τῶν 70 μισθωτῶν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι ἐγκριμένον καὶ ἀνηρημένον Κανονισμόν, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.7.1920 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαίον κείμενον τῶν νόμων περὶ πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπαλλήλων».

Πᾶσα νεοειδρωμένη ἐπιχειρήσις, ἐκμετάλλευσις ἢ ἐργασία ἀπασχολοῦσα τὸν ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ παρόντος προσωπικόν, ὀφείλει ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῆς νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τ' ἀνωτέρω Κανονισμόν Ἑργασίας, ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς κυρώσεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

5. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, ὀρίζονται τὰ τῆς καταρτίσεως, δικαιοσύνης, ὑποβολῆς, ἐπεξεργασίας, κυρώσεως, ἀνακοινώσεως, δημοσιότητος, πρότυπα Κανονισμῶν κατὰ ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 3430)55, προτίθενται τὰ ἑξῆς :

1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν, δύναται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ν' ἀσκηθῇ ἔφεσις παρὰ παντὸς ἐνδιαφερομένου, ἐνώπιον Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς Ἐφέτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν, τοῦ Διευθυντοῦ Ἑργασίας τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας, τοῦ Διευθυντοῦ Ξενοδοχείων τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐνὸς ἐργοδότη ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ξενοδοχοπαλλήλου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας Τουριστικῶν Ἐπαγγελματιῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Ἀπαγορεύεται ἡ συμμετοχὴ μελῶν τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Δευτεροβάθμιον.

2. Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔχει γενικὴν ἀρμοδιότητα, πλην τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐφέσεων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπηρετούντος εἰς Ξενοδοχεῖα, λειτουργοῦντα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Βορείου Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐκδικασίν των ὁποίων συνιστάται ἕτερα ἐπιτροπὴ, ὁμοίως συνθέσεως, πλην τῶν περιπτώσεων τῶν μελῶν τοῦ Διευθυντοῦ Ἑργασίας, ἀντὶ τοῦ ὁποίου μετέχει ὁ Διευθυντὴς τῆς Περιφερειακῆς Ὑπηρεσίας Διαιτησίας Βορείου Ἑλλάδος, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Ξενοδοχείων, ἀντὶ τοῦ ὁποίου μετέχει ὁ Πρόεδρος τῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς Θεσσαλονίκης.

3. Ἐκάστη τῶν Δευτεροβαθμιῶν Ἐπιτροπῶν, ἀνάλογως τῆς ἀρμοδιότητός της, ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν, ὅσον καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἐπιβληθεισῶν ποινῶν, θυναμένη, ἐφ' ὅσον κρίνῃ ὅτι συντρέχουσι πρὸς τοῦτο λόγοι, νὰ μειώσῃ ἢ καὶ νὰ ἐξαφάνισῃ τὰς ποινὰς ταύτας.

4. Ἡ ἀσκησις ἐφέσεως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, δεόν ὅμως, ἐκάστη τῶν Δευτεροβαθμιῶν Ἐπιτροπῶν, νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως ἐντὸς 15θήμερου το πολὺ ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐφέσεως, ἐντὸς δὲ εἴκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκποῆς τῆς προθεσμίας ταύτης, νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν της.

5. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, δύναται νὰ παρίστανται οἱ διάδικοι, αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συναδελφου των, ὀριζομένου εἰδικῶς ὡς ἀντιπροσωποῦ των.

6. Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐπιτρέπεται ὅπως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. καὶ ἐντὸς τὸ πολὺ 60 ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης, προσφύγῃ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς, πάντες ὅσοι ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη τῶν ἢ τῆς Πρωτοβαθμίου τοιαύτης, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ Ξενοδοχείων Κανονισμοῦ τοῦ καταρτισθέντος βάσει τοῦ Ν. Διατάγματος 3430)55 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν.

7. Ἐκάστη ἔφεσις δεόν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ παραβολῆ ὀριζομένου εἰς τὸ τριπλάσιον τοῦ διὰ τὴν Πρωτοβάθμιον Ἐπιτροπὴν ὀριζομένου τοιούτου.

8. Πᾶσα λεπτομέρεια, ἀναγκαῖα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Δευτεροβαθμιῶν Ἐπιτροπῶν, ὀρίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑργασίας καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως. Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων, ὀρίζονται τὰ τῆς ἀπαρτίας κλπ. τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, καθὼς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας καὶ ἡ ἀνακοινώσις τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

9. Αἱ προθεσμία τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 3430)55, παρτείνονται μέχρι 31ης Μαρτίου τοῦ 1958.

Κυριακὴ ἀνάπαυσις καὶ χρονικὰ ὅρια ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν.Δ. οἱ ἡθοποιοί, τεχνίται θεάτρου, ὑποβολεῖς καὶ μουσικοὶ ὄν ἐπιχειρήσεων θεάτρου, δικαιούνται 24ώρου συνεχοῦς ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, καθοριζομένης διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἡμέρας ἀργίας τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἐκάστης Δευτέρας.

2. Εἰς ἃς πόλεις, κωμοπόλεις κλπ. δὲν λειτουργοῦν κατὰ συνεχῆ τὴν τρόπον θεάτρα, ἢ ὡς ἀνωτέρω ἀργία ἐπιβάλλεται ἀπο τῆς Δευτέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς συμπληροῦνται εἴκοσι συνεχεῖς παραστάσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θιάσου καὶ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν.

3. Κατὰ παντὸς παραβάτου (ἐργοδότη, θεατρῶνον κλπ.) τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἀρθρ. 24 τοῦ Π. Δ)τος τῆς 14)3)30 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς ὅσα καταστήματα τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης πωλοῦνται πλείονα τοῦ ἐνὸς εἶδη, ὡς ὠράριον ἐργασίας ἢ ἀνοίγματος καὶ κλεισίματος τούτων, καθορίζεται τὸ ἰσχύον βραχύτερον, δι' οἰονδήποτε τῶν πωλουμένων εἰς ταῦτα εἶδῶν καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ

μέρισμα του καταστήματος, δυνάμενον να λειτουργήσει αυτοτελώς, όποτε, δια τούτο, εφαρμόζεται το ειδικόν ώράριον εργασίας ή άνοιγματος και κλεισίματος, τó ισχύον δια τά άμικη καταστήματα του είδους τούτου.

2. Δύνανται να εξαίρωνται τών διατάξεων τής προηγούμενης παραγράφου μικρά καταστήματα, ότινα ήθελον κριθή παρ' έπιτροπών λειτουργουσών εις τās άνωτέρω πόλεις και συνιστωμένων δι' άποφάσεων του Υπουργού Εργασίας. Έργον τών έπιτροπών τούτων είναι εισέτι ή επίλυσις πάσης άναφουμένης διαφοράς επί τής εφαρμογής τής κατά τ' άνωτέρω διατάξεως και ό καθορισμός του είδους του καταστήματος επί τή βάσει τών έν αυτό πωλουμένων ειδών, ή διαπίστωσις τής αυτότελου ή μη λειτουργίας τμημάτων του καταστήματος εις διακεκριμένους άπ' άλλήλων χώρους, καθός και ό προσδιορισμός του ώραρίου άνοιγματος και κλεισίματος.

Αί ώς άνω έπιτροπαί, συνιστώμεναι δι' άποφάσεως του Υπουργού Εργασίας, ήπαρτίζονται έξ ένός ύπαλλήλου του Υπουργείου Εργασίας και ένός του Υπουργείου Έμπορίου και έν έλλείψει τούτων, ύπαλλήλων τής οικείας Νομαρχίας, έξ ένός άντιπροσώπου του Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου, έξ ένός άντιπροσώπου του Έπαγγελματικού Έπιμελητηρίου, έξ ένός άντιπροσώπου του Βιοτεχνικού Έπιμελητηρίου και έξ ένός άντιπροσώπου του Έργατικού Κέντρου, ύποδεικνυμένων ύπ' αυτών. Τών έπιτροπών τούτων προεδρεύει ό κατά βαθμόν άνώτερος και επί ισόβαθμον ό άρχαιότερος τών ως άνω δημοσίων ύπαλλήλων.

Τών διατάξεων τών παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εξαίρουνται τά δια τών άδειών τών Έπιτροπών του Α. Ν. 1324)1949 και Ν. 2805)1954 λειτουργούντα καπνοπωλεία έφ' όσον εις ταύτα, πλην τής λιανικής πωλήσεως τών καπνοβιομηχανικών προϊόντων, δέν πωλούνται πλείονα τών δια του άρθρου 6 του Ν. 2805)54 καθοριζόμενων ειδών δια τά περίτετρα.

Έξαιρούνται επίσης καταστήματα λειτουργούντα κυρίως ως ζυθοπωλεία ή οίνοπαντοπωλεία έφ' όσον δι' άποφάσεων τών άνω Έπιτροπών κριθή ότι ό ύπάρχων χώρος έν συνδασμώ προς τό είδος και τήν φύσιν τής έπιχειρήσεως δέν έπαρκει δια τόν αυτότελή διαχωρισμόν εις τμήματα του καταστήματος.

3. Δι' άποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευόμενων δια τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δύνανται να όρίζεται παράβολον μέχρι δραχμ. τριακοσίων, κατ' άνώτατον όριον, ύπερ του παρά τή Έθνική Τραπεζή τής Ελλάδος και Αθηνών Ειδικού Λογαριασμού του Έθνικού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής Πολιτικής, δια τήν ύποβολήν και συζήτησιν παντός κανονισμού εργασίας ή τήν τροποποίησιν τούτου, κατατιθέμενον ύπό του αίτούντος τήν έγκρισιν ή τροποποίησιν του κανονισμού εργασίας.

Έξαιρούνται τής καταβολής παραβόλου αι Έπιχειρήσεις και Έκμεταλλεύσεις αι άσκούμεναι ύπό του Δημοσίου ή δια λογισμόν τούτου.

Επίσης, δι' όμοίων άποφάσεων, δύνανται να όρίζεται παράβολον, μέχρι δραχμών διακοσίων, δια τήν κάλυψιν τών έξόδων λειτουργίας τής Έπιτροπής τής παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

4. Πάσα παράβασις τών διατάξεων του Π. Δ. τής 8) 14' Απριλίου 1932 «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως τών διατάξεων τών Νόμων, περί χρονικών όρίων εργασίας εις τά καταστήματα κλπ.» και τών προς εφαρμογήν αυτών πράξεων του Υπουργού Εργασίας, τιμωρείται κατ' τās διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. Γ3ΔΑ' ως έτροποποιηθή μεταγενεστέρως.

"Άρθρον 6.

1. Το άρθρον μόνον του Π. Δ. τής 3)18' Ιουνίου 1935 «περί τροποποιήσεως του άρθρου 14 του άπό 27' Ιουνίου 1932 Διατάγματος «περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως τών, περί ύκτώρου εργασίας διατάξεων», άντικαθίσταται ως ακόλουθος :

«Αί δια μεσημέρινον γεύμα διακοπαί ούδέποτε ύπερβαίνου-

είναι έντελώς άδύνατος ή διακοπή επί όλόκληρον ώρον δύνανται ό άρμόδιος Έπιθεωρητής Εργασίας να καθορίση μειωμένο χρόνον διακοπής.

Έξαιρετικώς, ή μεσημέρινή διακοπή, καθ' όλην τήν περιόδον του έτους, έν τοις μηχανουργείοις, λεβητοποιείοις, χυτήριόις και μεταλλουργικαίς εργασίαις, όρίζεται εις μίαν (1) ώραν. Αν όμως αι έπιχειρήσεις αύται κείνται έντός κατοικημένης ζώνης, ή κατά τ' άνωτέρω μεσημέρινή διακοπή δύνανται να όρίζηται μέχρι δύο (2) ώρών, αίτινες δέον να έμπίπτουν έν ός τών όρίων τής διακοπής τής όριζόμενης δι' άστυνομικής διατάξεως «περί μέτρων κοινής ήσυχίας». Έν ή περιπτώσει, λόγω τής φύσεως τής εργασίας, είναι έντελώς άδύνατος ή διακοπή επί όλόκληρον ώρον, δύνανται ό άρμόδιος Έπιθεωρητής Εργασίας να καθορίση μειωμένο χρόνον διακοπής.

Όσοίτως, κατ' εξαίρεσιν, εις τά άσχολούμενα με εργασίας ήμερησίων έφημερίδων, τσιγγογραφεία, ή μεσημέρινή διακοπή δύνανται να όρίζεται άνωτέρα τών κατά τ' άνωτέρω δύο ώρών κατ' τόν χειμώνα και τριών κατ' τό θερος».

2. Εις τό άρθρον 13 παρ. 3 του Π. Δ)τος τής 8)13' Απριλίου 1932, «περί κωδικοποιήσεως τών διατάξεων τών Νόμων, περί χρονικών όρίων εργασίας εις τά Καταματα κλπ.» προστίθεται έδάφιον δ' έχον ούτω :

(δ') Εις περίπτωσιν άσυμφωνίας τών ένδιαφερομένων έργοδοτικών και ύπαλληλικών οργανώσεων, επί τών ώρών άνοιγματος, μεσημέρινής διακοπής και κλεισίματος τών Καταστημάτων κατ' τās έν παρ. 3 του άρθρου 13 του ως άνω Π. Δ)τος όριζόμενας ήμέρας, δύνανται ό Υπουργός τής Εργασίας, δια τās Αθήνας, Πειραιά και Προάστεια και οι Νομαρχαί, δια τās ίδίας αυτών περιφέρειας, όπως δι' άποφάσεως των όρίζουν αυτάς».

"Άρθρον 7.

Αί διατάξεις τών άρθρων 1, 3 και 4 του Ν. Δ. τής 8) 13.4.1932 «περί κωδικοποιήσεως τών διατάξεων τών Νόμων, περί χρονικών όρίων εργασίας εις τά Καταστήματα κλπ.», δέν εφαρμόζονται επί τών αυτομάτων μηχανημάτων πωλήσεως, τών έχοατετιμένων εις άνεξαρτήτως λειτουργούντα και άπολύτως διακεχωρισμένα άπ' άλλήλων τμήματα καταστημάτων ή εις εισόδους κτιρίων ή έν ύπαίθρῳ, μη θεωρουμένων τών αυτομάτων πωλητών ως καταστημάτων κατ' τήν έννοιαν του άρθρου 1 του ως άνω Ν. Δ)τος και μη ύπαγομένων εις τούς περιρρισμούς τών ώρών εργασίας.

Καταγγελία συμβάσεως εργασίας.

"Άρθρον 8.

1. Το άρθρον και ό ήλυ προσωπικόν τό ύπηρετούν εις κουρεία ή κομμωτήρια ή ίνστιτούτα καλλονής οι φορείς τών όποίων ήθελον τύχει άποζημιώσεως κατ' τās διατάξεις του ΚΗ' Ψηφίσματος ή δι' ύπεκμισθώσιν ή άλλαγήν χρήσεως του μισθίου, άνεξαρτήτως τής νομικής μορφής τής έπιχειρήσεως, ύφ' ήν ταύτα έμφανίζονται, έφ' όσον εκτελεί εργασία κούρεως ή κομμωτού ή περιποιητού χειρών ή ποδιών, χαρακτηρίζεται δια τās περιπτώσεις μόνον του Ν. 2112)20, ως ούτος έτροποποιηθή ύπό του Ν. 4558)30 και του Ν. 3198)55, ως ύπαλληλικόν και δικαιοῦται του ήμίσεος τής ύπό τών νόμων τούτων όριζόμενης άποζημιώσεως.

2. Η ύπό τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου όριζόμενη ήξημένη άποζημιώσις, χορηγείται μόνον έφ' όσον οι κατ' άνωτέρω όριζόμενοι έχουσι συμπληρώσει, ή άφ' ής συμπληρώσουσι πενταετή ύπηρεσίαν έν τή ειδικότητί των, έν τῷ αυτῷ ή έτέρῳ καταστήματι, άλλως, τυχόν άπολύμενοι πρό τής συμπληρώσεως του χρόνου τούτου έξακολουθούσι άποζημιούμενοι με τήν ισχύουσα μέχρι τής ισχύος του παρόντος άποζημιώσιν λόγω καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας.

3. Οι όδηγοί άγοραίων έπιβατικών αυτοκινήτων (ταξί) (μετά μετρητού ή μη) έφ' όσον δέν τυγχάνουσι και ιδιοκτητῆται ή συνιδιοκτητῆται, τούλάχιστον κατ' τό ήμισυ του αυτοκινήτου, άδιαφόρως του τύπου, τής φύσεως ή του κύρους τής συμβάσεως ή του τρόπου τής άμοιβής των, άσφαλίζονται ύποχρεωτικώς εις τούς οικείους Οργανισμούς καθ' όλων τών κινδύνων, εις δε τό Ι.Κ.Α. δια τόν κίνδυνον τής άσθενείας, δια τού παρόντος τής ένομοθετικής έπικρατείας του ήμίσεος

των άνωτέρω προσώπων βαρύνεται ό ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου, όστις και ύπέχει άπάσας τās κατά τον παρόντα νόμον εύδύνας έργοδότου.

Τυχόν ασφάλις των άνωτέρω προσώπων δια προγενεστέρως τής ενάρξεως ισχύος του παρόντος περιόδου λογίζεται καλώς γεννημένη, έφ' όσον κατεβλήθησαν ή θέλουσι καταβληθή έντός έξαμήνου από τής ισχύος του παρόντος αι άσφαλιστικά εισφορά άπαλλασσόμενα παντός προσθέτου τέλους. Χρηρηγείσαι παροχαί εις πρόσωπα εκ των άνωτέρω δι' ός δέν κατεβλήθησαν εισφορά δέν αναζητούνται.

4. Είς τό άρθρον 8 του Ν. Δ. 3198)55 «περ' τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περι καταγγελίας τής τχσεως έργασίας διατάξεων» προστίθεται δεύτερον έδάφιον έχον ούτω:

«Ίδιωτικοί υπάλληλοι έν γένει ύπαγμενοι εις την ασφάλισιν του Ι.Κ.Α. δια την χορήγησιν συντάξεως, συμπληρώσαντες ή συμπληρούντες τās πρds χορήγησιν πλήρους συντάξεως γήρατος προϋποθέσεις δύνανται ν' άποχωρώσι τής έργασίας ή ν' άπομακρύνωνται ταύτης παρά του έργοδότου των, λαμβάνοντες, εις τās περιπτώσεις ταύτας, οι μέν επικουρικώς ήσφαλισμένοι, τά 40 ο)ο, οι δέ μη ήσφαλισμένοι επικουρικώς τά 50 ο)ο τής υπό του Νόμου 2112)20, ως ούτος έτροποποιήθη και συνεπληρωθή μεταγενεστέρως, ύριζομένης άπροειδοποιήτου άποζημιώσεως.

Δια την κατά τ' άνωτέρω χορηγουμένην εις τούς άποχωρούντας ή άπομακρυνόμενους υπαλλήλους μειωμένην άποζημιώσιν έφαρμόζονται κατά τά λοιπά, πάντα τά όριζόμενα υπό των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του Ν.Δ. 3198)55 ως και των διατάξεων του Ν. 2112)20, ως έτροποποιήθη μεταγενεστέρως, πλην των διατάξεων των άφορωσών την προμήυσιν».

5. Η σχέση ή συνδέουσα τούς δασεργάτας μετά τής ΚΕΔ θεωρείται ως σχέσις έξηρητημένης έργασίας και εφαρμόζεται επ' αυτής άπασα ή έργατική Νομοθεσία. Ο χαρακτηριςμός τής σχέσεως άπόκειται εις τον δικαστήν μη δεσμευόμενον έν πάση περιπτώσει εκ του χαρακτηρισμού αυτής ως έργολαθίας υπό τυχόν ύπάρχοντος συμφωνητικού.

Νομοθεσία περι Φορτοεκφορτώσεων και Φορτοεκφορτωτών.

Άρθρον 9.

1. Η άληθής έννοια και έρμηνεία του άρθρου 14 του κωδικοποιημένου Νόμου 5167)1932 «περ' ρυθμίσεως των εις τούς λιμένας φορτ)τικών έργασιών», είναι ότι τά έν τή διατάξει ταύτη άναφερόμενα επαγγελματικά μέσα, περιλαμβάνουν και τό μόνιμον έργατικόν προσωπικόν των έπιχειρήσεων όπερ άπασχολείται κατά κύριον λόγον εις την διενέργειαν φορτ)σεων.

2. Από τής ισχύος του παρόντος, ή έν τή προηγουμένη παραγράφω έρμηνευτική διάταξις, εφαρμόζεται, αναλόγως έφ' όλων των φορτοεκφορτωτικών έργασιών, είτε αύται διεξάγονται εις λιμένας, είτε εις την ξηράν.

3. Η άληθής έννοια και έρμηνεία τής β' περιόδου τής παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. Δ. 1254)1949 «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περι φορτοεκφορτώσεων Νόμων» είναι ότι αι διατάξεις τής περι φορτοεκφορτώσεων νομοθεσίας δέν εφαρμόζονται εις τās φορτοεκφορτώσεις τās διεξαγομένης εις τούς δι' έκαστον έργοστάσιον και τās συνεχομένης άποθήκας του έντός ή εκτός αύτων συνθήεις χώρους φορτοεκφορτώσεων και άφορώσας είδη ή έμπορεύματα προοριζόμενα πρds εισαγωγήν ή έξαγωγήν εκ των έργοστασίων ή των συνεχομένων άποθηκών των έφ' όσον ή έργασία αύτη έξτελειείτο άποδεδειγμένα πρd τής ισχύος του Ν. Δ. 1254)49 παρ' έργατών τής έπιχειρήσεως άπασχολουμένων κυρίως εις τās άνω φορτοεκφορτωτικάς έργασίας.

Άθρον 10.

Δύνανται, δια κοινών άποφάσεων των Ύπουργών Έργασίας και Βιομηχανίας, δημοσιευόμενων δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και εκδιδόμενων μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν του Έθνικου Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Κοινωνικής

γαθών ή πραγμάτων έν γένει, πέραν του όποιου δέν επιτρέπεται μετακινήσις και φορτ)σις εις τά άσχρολύμενα εις τās έργασίας ταύτας πρόσωπα. Δια των ίδιων άποφάσεων καθορίζεται και πάσα έτέρα λεπτομέρεια, προκύπτουσα εκ τής έφαρμογής του παρόντος.

Νομοθεσία μισθών και ήμερομισθίων.

Άρθρον 11.

1. Έξαιρετικώς δια τούς φοιτώντας εις άνεγνωρισμένας τεχνικάς Σχολάς, πρds εκμάθησιν τέχνης, και άπασχολουμένους εις έργοστάσια, έργαστήρια κλπ. πρds πρακτικήν έξάσκησιν των, δύνανται, κατά παρέκκλισιν εκ των, δια συλλογικών συμβάσεων έργασίας ή διαιτητικών ή ύπουργικών άποφάσεων, καθοριζομένων κατωτάτων όριών ήμερομισθίων μαθητευομένων ή άνειδικεύτων έργατών και εργατριών, να καθορίζονται δι' άποφάσεων του Ύπουργου Έργασίας εκδιδόμενων μετά προηγουμένην γνώμη, του δια του νόμου «περ' αύξήσεως άναδοχικών των άποδοχών των μισθωτών, τροποποίησεως και συμπληρώσεως του νόμου 3239)55 κλπ.» συνιστωμένου τμήματος άμοιβής και όρων έργασίας παρά τών Έθνικώ Γνωμοδοτικώ Συμβουλίω Κοινωνικής Πολιτικής και δημοσιευόμενων δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ήμερομισθία, εις ποσοστόν επί του έκάστοτε ισχύοντος ήμερομισθίου του άνειδικεύτου έργατού ή εργατριάς και εις έπιπεδον μικρότερον του κατωτάτου όριου ήμερομισθίου μαθητευομένου αναλόγως τής ήλικίας και του χρόνου άπασχολήσεως των εν λόγω προσώπων.

2. Η ύπ' άρι. 9. 14)1956 άπόφασις του Δ.Δ.Δ. Αθηνών καταχωρισθείσα εις τό ύπ' άρι. 246)1956 τεύχος Β' τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, περι όρων άμοιβής και έργασίας των ίδιωτικών γραφείων κλπ., ισχύει και δια τούς διοικητικούς υπαλλήλους των Νοσηλευτικών Ίδρυμάτων.

3. Το πάσης φύσεως προσωπικόν των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως ή Πολιτικής των ύπαγομένων εις τό Ύπουργείον Έργασίας, τό ύπηρετούν κατ' άπόσπασιν εις Δημολογίας Ύπηρεσίας ή έτέρους Οργανισμούς, έφ' όσον μισθολογείται υπό των Οργανισμών έξών άπεσπάσθη, δικαιούται κατά την διάρκεια τής άποσπάσεως του των πλήρων άποδοχών των άμοιβαθμών του των ύπηρετούντων εις τούς έξών άπεσπάσθη Οργανισμούς δια τās περιπτώσεις καθ' ός έχει την αύτην με τούτους άπασχόλησιν.

Ός πλήρεις άποδοχαί νοούνται ό μισθός μετά των πάσης φύσεως έπιδομάτων και προσαυξήσεων λόγω πολυετούς ύπηρεσίας, παραμονής εις τον αυτόν βαθμόν, ύπερωριακής άπασχολήσεως, έξόδων κινήσεως κλπ.

Ποσα καταβληθέντα ή όφειλόμενα από 1ης Ίουλίου 1957 υπό την έννοιαν τής παρούσης διατάξεως δέν αναζητούνται και όφειλόμενα καταβάλλονται, θεωρούμενα ως εκ νομίμου αιτίας προερχόμενα.

Άρθρον 12.

Πάσα διάταξις, γενική ή ειδική, άντικειμένη όπωσδήποτε δια του περιεχομένου της, εις τās διατάξεις του παρόντος Ν. Δ., καταργείται.

Άρθρον 13.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του δια τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

Έν τή Β. Έλληνική Πρεσβεία Βιέννης τή 25 Σεπτεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Α. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Σ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Α. Π. ΤΣΑΛΛΑΡΗ, Α. ΜΠΟΤΡΝΙΑΣ, Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Έθροηγήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 12 Οκτωβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ